

عنوان مقاله:

نگاهی اجمالی به تعلیم و تربیت در مثنوی مولانا

محل انتشار:

ششمین کنفرانس ملی نوآوری و تحقیق در علوم انسانی و آموزش و پرورش (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسنده:

شهرام ساری اصلانی - دکتری زبان و ادبیات فارسی (غنائی Ph.D) دانشگاه آزاد اسلامی واحد همدان. ایران- همدان

خلاصه مقاله:

از آنجایی که تعلیم و تربیت و آموزش انتزاعی است و ده ها سال زمان می برد تا به نتیجه برسد، لذا این مهم نیازمند نگاهی مثبت با دوراندیشی مناسب است که جایگاه ویژه ای در بحث تعلیم و تربیت در هر نظام آموزشی ایفاء می کند. در طول تاریخ ادبیات جهان و از جمله ایران، همواره شاعران و نویسندگان فراوانی آمده اند و رفته اند که یکی از دغدغه های آنان بحث تربیت و اخلاق بوده است که با هنرنمایی خویش در نظم و نثر، سعی بر آن داشته اند تا سهم کوچکی از این وظیفه مهم در جامعه را به عهده بگیرند. در میان این شاعران بزرگ می توان به مولانا، شاعر توانمند عارف مسلک ایرانی اشاره کرد. این شاعر سترگ اگر چه در نوع ادبی عرفانی سرآمد است اما وی در دل همین اشعار عرفانی سعی بر آن دارد تا سهم خودش از تربیت را ادا نماید. اگرچه نوع ادبی وی همانند سعدی تعلیمی نیست، اما این موضوع مانع از آن نمی شود تا از مبحث مهم تعلیم و تربیت غافل شود. مقاله ی پیش روی که به روش توصیفی- تحلیلی نگارش شده است، به برخی از اشعار مولانا در مثنوی، در زمینه ی موضوع فوف الذکر می پردازد.

کلمات کلیدی:

تعلیم و تربیت، آموزش، مثنوی، مولانا

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1444163>

